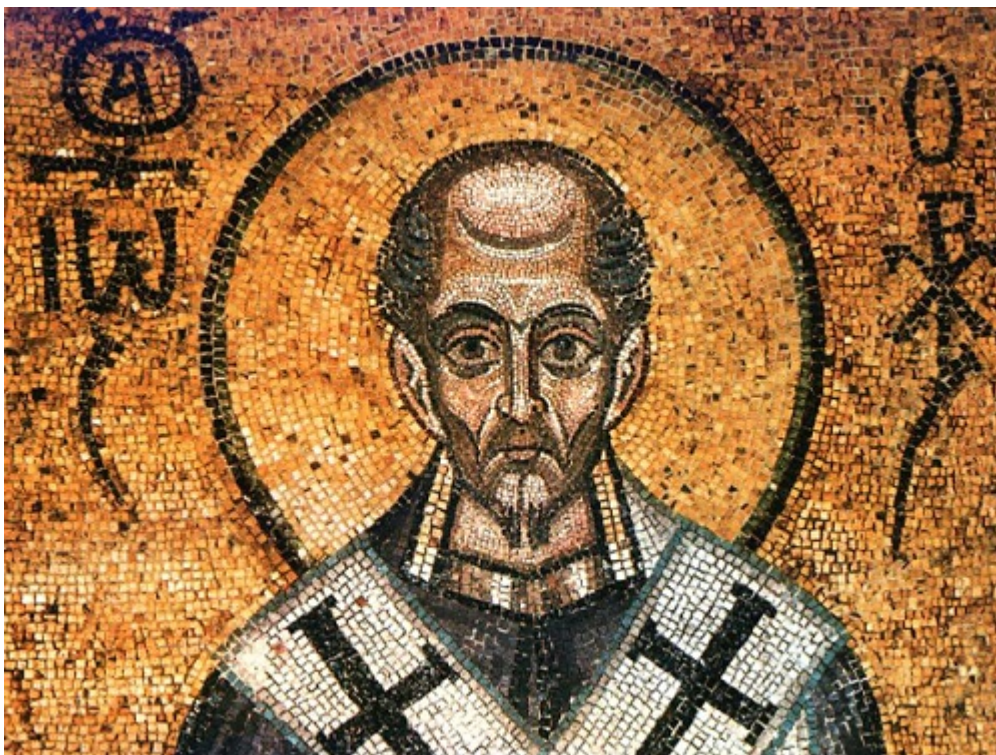

2 Οκτωβρίου 2020

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Ας μη λοιπόν μελετά κανείς εις την Εκκλησίαν ευρισκόμενος, τα του οίκου του

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ομιλία Β'

«Εν αρχήν ην ο Λόγος (Ιωάν. 1, 1)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=514515>

ε. Πράγμα το οποίον ακριβώς διά να μη πάθετε και σεις -δεν θα παύσω πάντοτε να συμβουλεύω αυτά- ενισχύσατε την θέλησίν σας, διά να μη ακούσετε αυτά, τα οποία ήκουσαν από τον Παύλον οι πιστοί εκ των Εβραίων, διότι και εις εκείνους είπεν ότι ο λόγος έγινε πολὺς και δυσερμήνευτος, ὄχι επειδὴ εἶναι εκ φύσεως τέτοιος, ἀλλ' επειδὴ, λέγει, σεις "εγίνατε νωθοί εις τας ακοάς".

Διότι ο ασθενής και αδύνατος εις την θέλησιν φαίνεται ὅτι εκ φύσεως ενοχλείται τόσον από την βραχυλογίαν, ὅσον και από την μακρηγορίαν και θεωρεῖ δυσνόητα ἀκόμη και τα σαφή και εύκολα. Ἀλλ' ας μη υπάρχη ἐδὼ κανένας τέτοιος.

Ἀλλ' ο καθένας, αφού απομακρύνη κάθε βιοτικὴν φροντίδα, ας παρακολουθῆ με άνεσιν αὐτάς τας ἀληθείας.

Διότι, ὅταν κατέχη τον ακροατὴν ἐπιθυμία υλικῶν πραγμάτων, δεν ημπορεῖ να τον καταλάβη ἐπίσης και ἐπιθυμία ακροάσεως -επειδὴ οὔτε ἐπαρκεί η ψυχὴ, καθὼς τυχαίνει να εἶναι μία, διά πολλὰς ἐπιθυμίας- ἀλλ' η μία ἐπιθυμία καταστρέφεται από την ἄλλην και ἔτσι διαιρουμένη η πρώτη γίνεται πιο αδύνατη και ασθενής, ὁπότε τελικῶς επικρατεῖ η ἄλλη, η οποία και εκδαπανᾷ το παν εις τον εαυτὸν της.

Αὐτὸ συνήθως συμβαίνει και με τα παιδιά. Διότι, ὅταν κάποιος ἔχη μόνον ἓνα παιδί, ἀγαπᾷ υπερβολικὰ το ἓνα αὐτό, ὅταν ὅμως γίνη πατέρας πολλῶν παιδιῶν και η διάθεσις του δι' αὐτά, ἐφ' ὅσον διηρεθῆ και διεμοιράσθη και εις τα δύο, γίνεται πιο ασθενής.

Ἀν μάλιστα αὐτὸ συμβαίνει, ἐκεῖ ὅπου υπάρχει φυσικὴ κλίσις και δύναμις και τα ἀγαπώμενα εἶναι συγγενή, τι θα ἦτο δυνατόν να εἴπωμεν διά την ἐλευθέραν διάθεσιν και ἐπιθυμίαν και μάλιστα, ὅταν οἱ ἔρωτες αὐτοὶ εἶναι ἀντίθετοι μεταξύ τους;

Διότι ο ἔρωσις των υλικῶν πραγμάτων εἶναι ἀντίθετος του ἔρωτος αὐτῆς της ακροάσεως. Διότι εἰσερχόμενοι ἐδὼ, εἰσερχόμεθα εις τον ουρανόν. Δεν εννοῶ εις τον τόπον, ἀλλ' εις την διάθεσιν, διότι εἶναι δυνατόν και ευρισκόμενος κανεὶς ἐπὶ της γης να ἴσταται εις τον ουρανόν και να σκέπτεται τα ουράνια και να ακούη τα προερχόμενα από ἐκεῖ.

Κανείς, λοιπόν ας μη εισάγη τα γήινα εις τον ουρανόν!

Κανείς, ενώ ευρίσκεται εδώ, ας μη μεριμνά διά τα πράγματα του οίκου του!

Διότι έπρεπεν η οικία και η αγορά να έχη και να επιδεικνύη τα προερχόμενα από εδώ κέρδη και όχι να καταπιέζεται αυτή από τα φορτία, τα προερχόμενα από την οικίαν και την αγοράν.

Ας πλησιάσωμεν λοιπόν κατόπιν τούτων εις τον θρόνον της διδασκαλίας, διά να απαλαγώμεν με την δύναμίν του από τον ρύπον που μας περιβάλλει.

Αν μάλιστα σκοπεύωμεν και την μικράν αυτήν διδασκαλίαν να καταστρέψωμεν με τα έξω λεγόμενα και γινόμενα, είναι προτιμότερον να μη αρχίσωμεν καν.

Ας μη λοιπόν μελετά κανείς εις την Εκκλησίαν ευρισκόμενος, τα του οίκου του, αλλ' αντιθέτως και εις αυτόν ευρισκόμενος [στο σπίτι του], ας μελετά όσα ήκουσε και έμαθεν εις την Εκκλησίαν.

Ας είναι αυτά τιμιώτερα όλων, διότι αυτά ανήκουν εις την ψυχήν, ενώ εκείνα εις το σώμα, μάλλον τα εδώ λεγόμενα ενδιαφέρουν και το σώμα και την ψυχήν. Δι' αυτό αυτά μεν ας είναι τα κύρια έργα, δευτερεύοντα δε όλα τα άλλα έργα, διότι αυτά μεν είναι χρήσιμα και εις την παρούσαν και εις την μέλλουσαν ζωήν, ενώ εκείνα εις καμίαν, αν δεν ρυθμίζωνται σύμφωνα με τον νόμον, ο οποίος καθωρίσθη δι' αυτά.

Διότι εδώ ημπορούμεν να μάθωμεν όχι μόνον τι θα είμεθα μετα ταύτα και πώς θα ζήσωμεν τότε, αλλά κατά ποίον τρόπον θα οικονομήσωμεν και την παρούσαν ζωήν, εφ' όσον αυτός εδώ ο Οίκος έγινε πνευματικόν ιατρείον, διά να θεραπεύσωμεν, όσα τραύματα δεχθώμεν απ' έξω και όχι να απέλθωμεν, αφού προσθέσωμεν και άλλα από εδώ.

Διότι, αν δεν παρακολουθώμεν μετά προσοχής, όταν ομιλή προς ημάς το Άγιον Πνεύμα, όχι μόνον τα προηγούμενα δεν θα αποβάλωμεν, αλλά και άλλα θα προσθέσωμεν.

Από τον τόμο Ιωάννου Χρυσοστόμου έργα, τόμος 71, «Υπόμνημα εις το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, Ομιλίας Α' - ΙΖ', κεφάλαιο 1», της Βιβλιοθήκης των Ελλήνων, σειράς Άπαντα των Αγίων Πατέρων, του Ελληνικού Εκδοτικού Οργανισμού. Κείμενο Γ. Καρυοφίλης, μετάφραση Παναγιώτης Μπιτσάκος.